

Ümberistumistega lennu reisijatele tuleb maksta hüvitist, kui nende lend saabub lõppsihtkohta rohkem kui kolm tundi hiljem

Õigust hüvitisele ei mõjuta asjaolu, et esimese lennu hilinemine ei väljunud liidu õiguses sätestatud piiridest

Määrus reisijatele antava hüvitise ja abi kohta¹ võimaldab põhimõtteliselt reisijatele abi nende lennu hilinemise ajal. Euroopa Kohus on oma otsuses Sturgeon² ka leidnud, et reisijad, kelle lend hilines, võivad samuti saada hüvitist, kuigi see õigus on määrukses sõnaselgelt ette nähtud üksnes lendude tühistamise korral ja juhul, kui reisijad jõuavad oma lõppsihtkohta kavandatud saabumisaegast kolm või enam tundi hiljem. Niisugune kindlasummaline hüvitis – 250 ja 660 euro vahele jääv summa sõltuvalt lennu pikkusest – määratakse kindlaks viimase sihtkoha järgi, kuhu reisija jõuab pärast kavandatud aega.

L.-T. Folkertsil oli broneering lennule Bremenist (Saksamaa) Pariisi (Prantsusmaa) ja São Paulo (Brasiilia) kaudu Asuncióni (Paraguay). Lend Bremenist Pariisi, mida teostas lennufirma Air France, hilines väljumisel ning lennuk lendas välja kavandatud väljumisaegast peaaegu kaks ja pool tundi hiljem. Selle tulemusel jäi L.-T. Folkerts Pariisis maha oma edasilennust São Paulosse, mille pidi teostama samuti Air France, kes suunas reisija seejärel samasse sihtkohta suunduvale hilisemale lennule. Kuna L.-T. Folkerts jõudis São Paulosse hilinemisega, siis jäi ta maha algselt kavandatud edasilennust Asuncióni ja jõudis sinna kohale algselt ette nähtud saabumisaegast üksteist tundi hiljem.

Kui Air France'lt mõisteti L.-T. Folkerts kasuks välja kahjuhüvitis, sealhulgas eelkõige määruse alusel 600 eurot, esitas see äriühing Bundesgerichtshof'ile (Saksa kõrgeim föderaalkohus) kaebuse. Nimetatud kohus soovib Euroopa Kohtult teada, kas lennureisijale võib maksta hüvitist, kui tema lennuki väljalend hilines vähem kui kolm tundi, kuid ta jõudis oma lõppsihtkohta algselt kavandatud saabumisaegast kolm või enam tundi hiljem.

Euroopa Kohus tuletab oma tänases otsuses kõigepealt meelde, et määruse eesmärk on anda lennureisijatele minimaalsed õigused kolmes konkreetses olukorras: kui reisijad jäetakse vastu nende tahtmist lennureisist maha, kui nende lend tühistatakse, ja lõpuks, kui nende lend hilineb.

Seejärel viitab Euroopa Kohus oma kohtupraktikale, mille kohaselt pikaajaliste hilinemiste korral, st kolm tundi või rohkem, on hilinenud lendude reisijatel, sarnaselt reisijatega, kelle esialgne lend on tühistatud ja kellele lennuettevõtja ei suuda pakkuda teekonna muutmist määrukses sätestatud tingimustel, õigus saada hüvitist, tingimusel et nende ajakaotus on pöördumatu ja nad kannatavad seega analoogset ebamugavust (kohtuotsus Sturgeon, Nelson³). Kuna hilinenud lendude osas

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

² Euroopa Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades [C-402/07](#) ja [C-432/07](#): Sturgeon, Condor Flugdienst GmbH ja Böck jt vs. Air France SA, vt ka pressiteade nr [102/09](#).

³ 23. oktoobri 2012. aasta otsus liidetud kohtuasjades [C-581/10](#) ja [C-629/10](#): Nelson jt vs. Deutsche Lufthansa AG ja TUI Travel jt vs. Civil Aviation Authority, vt ka pressiteade nr [135/12](#).

materialiseerub see ebamugavus lõppsihtkohta saabudes, siis tuleb hilinemist hinnata sellesse sihtkohta, st viimase lennu sihtkohta kavandatud saabumisaaja seisukohalt.

Seega kui tegemist on ümberistumistega lennuga, siis omab kindlasummalise hüvitise maksmisel tähtsust ainult hilinemine, mis tuvastatakse võrreldes kavandatud saabumisaajaga lõppsihtkohta, kusjuures lõppsihtkoha all tuleb mõista asjaomase reisija viimase lennu sihtkohta.

Vastupidine lahendus kujutaks endast põhjendamatut erinevat kohtlemist, kuivõrd selle tulemusel koheldaks reisijaid, kelle lend saabub lõppsihtkohta kavandatud saabumisaajast kolm või enam tundi hiljem, erineval viisil sõltuvalt sellest, kas nende lennu väljumine hilines või ei hilineud kavandatud väljumisaajaga võrreldes rohkem kui määruses sätestatud piirid, kuigi neil on pöördumatu ajakaotuse tõttu ühtemoodi ebamugav.

Sellega seoses täpsustab Euroopa Kohus, et kindlasummaline hüvitis, millele reisijal on määruse alusel õigus siis, kui tema lend saabub lõppsihtkohta kavandatud saabumisaajast kolm või enam tundi hiljem, ei sõltu nende tingimuste täitmisest, mille esinemise korral on õigus abile ja hoolitsusele, kuivõrd need tingimused on kohaldatavad siis, kui hilinemine tekib lennu väljumisel.

Seoses lennuettevõtjatele kaasnevate finantsiliste tagajärgedega märgib Euroopa Kohus, et niisuguseid tagajärgi võib leevendada kõigepealt see, kui lennuettevõtja suudab tõendada, et pikaajaline hilinemine on tingitud erakorralistest asjaoludest, mida ei oleks suudetud vältida isegi siis, kui oleks võetud kõik vajalikud meetmed, ehk asjaoludest, mis väljuvad lennuettevõtja tegeliku kontrolli alt (kohtuotsus Wallentin-Hermann⁴). Määrusest tulenevate kohustuste täitmine ei mõjuta ka lennuettevõtjate õigusi nõuda hüvitist hilinemise põhjustanud mis tahes isikult, sealhulgas kolmandatelt isikutelt (kohtuotsus Nelson jt). Lisaks võib hüvitise summat, milleks on kas 250, 400 või 600 eurot vastavalt asjaomaste lendude pikkusele, kooskõlas määrusega vähendada 50%, kui hilinemine jääb üle 3 500 kilomeetri pikkuste lendude puhul alla nelja tunni. Euroopa Kohus tuletab veel meelde, et tarbijate ja niisiis ka lennureisijate kaitsmise eesmärgi olulisus võib õigustada isegi arvestatavate negatiivsete majanduslike tagajärgede tekkimist osadele ettevõtjatele.

Seega vastab Euroopa Kohus, et ümberistumistega lennu reisijale, kelle lend väljus määruses sätestatud piiridest väiksema hilinemisega, kuid kes jõudis oma lõppsihtkohta kavandatud saabumisaajast kolm või enam tundi hiljem, tuleb maksta hüvitist. Nimelt ei sõltu kõnealuse hüvitise maksmine väljalennu hilinemisest.

MÄRKUS: Eelotsusetaotlus võimaldab liikmesriikide kohtutel taotleda kohtuvaidluste lahendamisel Euroopa Kohtult liidu õiguse tõlgendamist või liidu õigusakti kehtivuse üle otsustamist. Euroopa Kohus ei lahenda siseriiklikku kohtuvaidlust. Kohtuasja lahendamine kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega on siseriikliku kohtu ülesanne. Euroopa Kohtu otsus on ühtlasi siduv ka teistele siseriiklikele kohtutele, kes lahendavad sarnast probleemi

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127

Kohtuotsuse kuulutamisest saab pildisalvestisi „[Europe by Satellite](#)” kaudu ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Euroopa Kohtu 22. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas [C-549/07](#): Friederike Wallentin-Hermann vs. Alitalia; vt ka pressiteade nr [100/08](#).